

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-2007
Den 5. februar 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 31. januar 2008

Spørgsmål 36:

”Vil Ministeren oplyse, hvorvidt det ifølge protokol om Danmarks stilling vil være muligt for Danmark at ”opte-in” på vedtagelsen af en given retsakt, og så ved en senere revision af retsakten at ”opte-ud” igen?”

Svar:

Det fremgår af artikel 5 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling, at bestemmelserne om tilvalg også finder anvendelse for forslag til retsakter, der ændrer allerede gældende retsakter, som Danmark er bundet af. Dette indebærer, at Danmark ikke er forpligtet til at tilvælge en ændringsretsakt, selvom Danmark deltager i den retsakt, der skal ændres. Til denne hovedregel er knyttet én særbestemmelse, som vedrører Schengen-samarbejdet, og én tillægsbestemmelse, som vedrører det øvrige samarbejde.

Særbestemmelsen vedrørende Schengen-samarbejdet findes i bilagets artikel 6, stk. 2. Denne bestemmelse fastslår, at hvor Danmark tilvælger en retsakt på forslagsstadiet, anses dette tilvalg også at indebære tilvalg af senere udbygninger af en sådan retsakt. Denne særbestemmelse må ses på baggrund af, at Danmark fuldt ud deltager i Schengen-samarbejdet, og derfor allerede under det nuværende RIA-forbehold forudsættes at tilslutte sig sådanne retsakter på mellemfolkeligt grundlag.

Tillægsbestemmelsen for så vidt angår det samarbejde, som ikke angår Schengen-reglerne, er indeholdt i artikel 5, stk. 2 – 4 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling.

Tillægsbestemmelsen muliggør, at Rådet kan beslutte, at Danmark skal udtræde af den oprindelige retsakt, såfremt Danmark ikke tilvælger ændringsretsakten inden for en vis periode efter ændringsretsakten vedtagelse. Rådet har imidlertid ikke nogen generel adgang til at udelukke Danmark i sådanne tilfælde. Anvendelsen af tillægsbestemmelsen i artikel 5, stk. 2 forudsætter et forslag fra Kommissionen, og at en manglende deltagelse fra dansk side i ændringsretsakten vil gøre retsakten uanvendelig for andre medlemsstater eller for Unionen.

Dette betyder, at kun hvis samarbejdet mellem de øvrige lande og institutionerne ændres på en måde, så det i praksis bliver umuligt at bevare det oprindelige samarbejde med Danmark, kan Danmark udelukkes.

Bestemmelsen i artikel 5, stk. 2 og stk. 3 indeholder i øvrigt en række bestemmelser af proceduremæssig art, der sigter mod at give hhv. de øvrige medlemslande og Rådet en vis tid til at overveje sagen, inden der træffes beslutning om en eventuel udelukkelse.